

קול דממה דקה The Sound of Silence

(1) מסכתות קטנות מסכת אבות דרבי נתן נוסחא א פרק יד

כשמת בנו של רבן יוחנן בן זכאי נכנסו תלמידיו לנחמו

- (א) נכנס רבי אליעזר וישב לפניו ואמר ליה רבי רצונך אומר דבר אחד לפניך. אמר לו אמור. אמר לו אדם הראשון היה לו בן ומת וקבל עליו תנחומין ומנין שקבל עליו תנחומין שנאמר וידע אדם עוד את אשתו אף אתה קבל תנחומין. אמר לו לא די לי שאני מצטער בעצמי אלא הזכרת לי צערו של אדם הראשון.
- (ב) נכנס רבי יהושע ואמר לו רצונך אומר דבר אחד לפניך. אמר לו אמור. אמר לו איוב היו לו בנים ובנות ומתו כולם ביום אחד וקבל עליהם תנחומין אף אתה קבל תנחומין. ומנין שקבל איוב תנחומין שנאמר ה' נתן וה' לקח יהי שם ה' מבורך. אמר לו לא די לי שאני מצטער בעצמי אלא שהזכרת לי צערו של איוב.
- (ג) נכנס רבי יוסי וישב לפניו אמר לו רבי רצונך אומר דבר אחד לפניך. אמר לו אמור. אמר לו אהרן היו לו שני בנים גדולים ומתו שניהם ביום אחד וקבל עליהם תנחומין שנאמר וידם אהרן אין שתיקה אלא תנחומין ואף אתה קבל תנחומין. אמר לו לא די לי שאני מצטער בעצמי אלא שהזכרתני צערו של אהרן.
- (ד) נכנס רבי שמעון ואמר לו רבי רצונך אומר דבר אחד לפניך. אמר לו אמור. אמר לו דוד המלך היה לו בן ומת וקבל תנחומין ואף אתה קבל תנחומין ומנין שקבל דוד תנחומין שנאמר וינחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את שמו שלמה. אף אתה רבי קבל תנחומין. אמר לו לא די שאני מצטער בעצמי אלא שהזכרתני צערו של דוד המלך.
- (ה) נכנס רבי אלעזר בן ערך כיון שראהו אמר לשמשו טול כלי ולך אחרי לבית המרחץ לפי שאדם גדול הוא ואיני יכול לעמוד בו. נכנס וישב לפניו ואמר לו אמשול לך משל למה הדבר דומה לאדם שהפקיד אצלו המלך פקדון. בכל יום ויום היה בוכה וצועק ואומר אוי לי אימתי אצא מן הפקדון הזה בשלום. אף אתה רבי היה לך בן קרא תורה מקרא נביאים וכתובים משנה הלכות ואגדות ונפטר מן העולם בלא חטא ויש לקבל עליך תנחומין כשהחזרת פקדונך שלם. אמר לו רבי אלעזר בני נחמתני כדרך שבני אדם מנחמין. כשיצאו מלפניו הוא אמר אלך לדמסית למקום יפה ומים יפים ונאים והם אמרו נלך ליבנה למקום שתלמידים חכמים מרובים אוהבים את התורה. הוא שהלך לדמסית למקום יפה ומים יפים ונאים נתמעט שמו בתורה. הם שהלכו ליבנה למקום שתלמידים חכמים מרובים ואוהבים את התורה נתגדל שמו בתורה

(2) ויקרא י

(א) ויקחו בני־אהרן נדיב ואביהוא איש מחתרתו ויתנו בהן אֵש וישִׂימו עליה קטורת ויקריבו לפני ה' אֵש זֶדֶה אֲשֶׁר לֹא צוּה אֹתָם: (ב) ותצא אֵש מלפני ה' ותאכל אותם וימתו לפני ה': (ג) ויאמר מֹשֶׁה אֶל־אֶהֱרֹן הוּא אֲשֶׁר־דָּבַר ה' לֵאמֹר בְּקִרְבִי אֶקְדֹשׁ וְעַל־פְּנֵי כָל־הָעַם אֶכְבֹּד וַיִּדַם אֶהֱרֹן: (ד) ויקרא מֹשֶׁה אֶל־מִישָׁאֵל וְאֵל אֶלְצָפָן בְּנֵי עֲזִיזָאֵל דָּד אֶהֱרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם קְרִבּוּ שָׂאוּ אֶת־אֲחֵיכֶם מֵאֵת פְּנֵי־הַקֹּדֶשׁ אֶל־מַחֲוֵיז לְמַחֲנֶה: (ה) ויקרבו וישאם בְּכַתְּנֹתֵם אֶל־מַחֲוֵיז לְמַחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דָּבַר מֹשֶׁה: (ו) ויאמר מֹשֶׁה אֶל־אֶהֱרֹן וְלֹאֲלֵעֹזֵר וְלֹאֲיִתְמָרוּ בְּנֵי רֵאשִׁיכֶם אֶל־תִּפְרְעוּ וּבְגִדֵיכֶם לֹא־תִפְרְמוּ וְלֹא תִמְתּוּ וְעַל כָּל־הָעֵדָה יִקְצַף וְאֲחֵיכֶם כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת־הַשְּׂרָפָה אֲשֶׁר שָׂרַף ה': (ז) ומפתח אהל מועד לֹא תִצָּאוּ פִּנְתֵי־מִחֲנֵיךָ מִשְׁחַת ה' עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ כַּדָּבָר מֹשֶׁה:

(3) יהושע י

- (יב) אז ידבר יהושע לה' ביום תת ה' את־האמרי לפני בני ישראל ויאמרו לעיני ישראל שמש בגבעון דם וירח בעמק אילון:
- (יג) וידם השמש וירח עמד עד יקם גוי איביו הלא־היא כתובה על־ספר הישר ועמד השמש בחצי השמים ולא־אין לבוא ביום תמים:
- (יד) ולא היה ביום ההוא לפניו ואחריו לשמש ה' בקול איש פי ה' נלחם לישראל:

4 מ"א יט

(ח) ויקם ויאכל וישתה ולך בכוה האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הך האלהים הרב: (ט) ויבא שם אל-המערה ולן שם והנה דבר-ה' אליו ויאמר לו מה-לך פה אליהו: (י) ויאמר קנא קנאתי לה' אלהי צבאות כי-עזבו ברייתך בני ישראל את-מזבחתיך ה'רו ואת-נביאיך הרגו בחרב ואחר אני לבדי ויבקשו את-נפשי לקחתה: (יא) ויאמר עא ועמדת בה' לפני ה' והנה ה' עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני ה' לא ברוח ה' ואחר הרוח רעש לא ברעש ה': (יב) ואחר הרעש אש לא באש ה' ואחר האש קול דממה דקה: (יג) ויהי בשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה-לך פה אליהו: (יד) ויאמר קנא קנאתי לה' אלהי צבאות כי-עזבו ברייתך בני ישראל את-מזבחתיך ה'רו ואת-נביאיך הרגו בחרב ואחר אני לבדי ויבקשו את-נפשי לקחתה: (טו) ויאמר ה' אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת ומשחת את-חזאל למלך על-ארם: (טז) ואת יהוא בן-נמשי תמשח למלך על-ישראל ואת-אלישע בן-שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתיך:

5 תהלים ל

(ט) אליו ה' אקרא ואל-אדני אתחנן: (י) מה-בצע בדמי ברדתי אל-שחת היודך עפר היגיד אמתך: (יא) שמעה' וחנוני ה' היה-עוז לי:

6 תהלים כב

(ב) אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי: (ג) אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי:

7 תהלים לט

(ב) אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי: (ג) נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעבר:

8 תהלים סב

(ב) אך אל-אלהים דומיה נפשי מננו ישועתי: (ג) אך-הוא צורי וישועתי משגבי לא-אמוט רבה:

9 תהלים סח

(ב) לך דמיה תהלה אלהים בעיון ולך ישלם-נגד: (ג) שמע תפלה עדיך כל-בשר יבאו:

10 תהלים קטו

(יז) לא המתים יהללו-יה ולא כל-יודי דומיה: (יח) ואנחנו נברך יה מעתה ועד-עולם הללו-יה:

11 יחזקאל כד

(טו) ויהי דבר-ה' אלי לאמר:

(טז) בן-אדם הנני לקח ממך את-מחמד עיניך במגפה ולא תספד ולא תבכה ולא תבוא דמעתיך:

(יז) האנקו דם מתים אבל לא-תעשה פארך חבוש עליך ונעליך תשים ברגליך ולא תעטה על-שפם ולחם אנשים לא תאכל:

12 איוב ב

(יא) וישמעו שלשתו רעי איוב את כל-הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקומו אליפו התימנו ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויעדו יחדו לבוא לנודלו ולנחמו: (יב) וישאו את-עיניהם מרחוק ולא הכייהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזדקו עפר על-ראשיהם השמיהו: (יג) וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי ראו כי-גדל הכאב מאד:

13 ספרי במדבר פרשת נשא פיסקא נח

וישמע את הקול, שומע אני קול נמוך ת"ל את הדברים האלה דבר ה' אל כל קהלכם וגו'

כתוב אחד אומר ויהי ביום השלישי בהיות הבוקר יהי קולות וברקים וכתוב אחד אומר קול דממה דקה כיצד יתקיימו שני כתובים הללו כשהקב"ה מדבר הכל שותקים שנאמר דומו וישבי אי סוחר ציון עובר ים מלאוך ואומר וידום אהרן דברי רבי יאשיהו

ר' יונתן אומר כתוב אחד אומר קול גדול ולא יסף וכתוב אחד אומר ואחר האש קול דממה דקה כיצד יתקיימו שני כתובים הללו כשהקב"ה מדבר בקול גדול מלאכי השרת מדברים בקול נמוך שנאמר על חומותיך הפקדתי שומרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את ה' אל דומי לכם ואל תתנו דומי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלם תהלה בארץ